

Moderskap eller avbruten graviditet – ett bekvämlighetsval?

Det pågår för närvarande en debatt om den ökade betydelsen av medicinsk abort som kan utföras i hemmet efter kontakt med läkare. Det är en allvarlig situation av flera skäl. Abort är aldrig riskfritt för kvinnan men tidiga aborter skulle ur flera synvinklar vara positivt med tanke på belastningen på sjukhusen i coronatider. Det blir i förlängningen en svår avvägningsfråga för politikerna i landstingen.

Men det är också allvarligt när det gäller synen på sexualitet och kvinnlig fruktsamhet. Kyrkan säger alltid nej till sexuellt samliv utanför äktenskapet. Varför? Dels därför att döpta kristna måste leva efter Guds lag och bud, dels för att barn som föds ska kunna växa upp i ett livslångt förbund i obrottslig trohet. Bröllopet är alltid ett löfte om ansvar som är en säkerhet för barnen. Äktenskap, familj och sexualitet är allvarliga livsfrågor! Alla är i vår tid uppenbarligen inte överens om dessa principer.

Vilka kvinnor bestämmer över andra kvinnors moderskap? Det finns en slags oundviklig lag i alla organisationer som låter ett ledarskikt etablera sig som distanserar sig från de övriga inom samma organisation. Den partipolitiska kulturen har alltid det inneboende problemet med den levande kontakten mellan ledningen och gräsrotterna som är de egentliga bärarna av partiernas övertygelser och värderingar.

Om man utgår från att alla kvinnor ser moderskapet som en livsuppgift och en källa till glädje och lycka någon gång under livet, så kan man lätt konstatera att, om samma moderskap är ett tidsmässigt hinder för kvinnor på arbetsmarknaden i samverkan med männen, så väljer många kvinnor att för alla andra kvinnor, och "i deras namn" olika förslag välja bort moderskapet av bekvämlighetsskäl.

Det blir då ledarskiktet i de olika organisationsformerna som formulerar problemen och driver frågorna. Det blir oundvikligen en diskrepans mellan övertygelserna i ledarskiktet och övertygelserna bland gräsrotterna. Om vi utgår från att majoriteten kvinnor bejaktar moderskapet med en man, så anser majoriteten i ledarskiktet att kvinnorna ska ha den lagliga rätten att bejaka sin sexualitet men kontrollera sin fruktsamhet genom p-piller, abort, klinisk eller medicinsk, eller frivillig sterilisering.

Ledningen i olika FN-organ eller i EU kan i konsensus verka för utökade möjligheter för världens alla kvinnor att ha rätt till allt som gäller den sexuella hälsan, vilket i klartext betyder tillgång till preventivmedel och aborter. Samtidigt gör ett mycket stort antal kvinnor sina röster hörda i rätten att välja livet och moderskapet. *Marsch för Livet* samlar numer årligen stora skaror kvinnor, ofta med männens och barnens fysiska närvaro och stöd.

Digitala uppsproskampanjer och offentliga framträdande samlar hundratusentals namnunderskrifter. Man kan kalla det moderfeminismen och familjefeminismen. Den är helt positiv till kvinnans naturliga kallelse och till

sexualiteten inom äktenskapets trohetslöften. Eftersom Karl Marx bekämpade både familj och äktenskap som samhällsgrund kom hans lära att inkluderas i marxismen-kommunismen som fick ett senare ideologiskt stöd i Jean-Paul Sartres existensialism som han delade med Simone de Beauvoir.

De båda var tillsammans under mitten av 1900-talet ett intellektuellt europeiskt centrum. De levde som de lärde. De var otrogna och hade inte barn. Marx hade barn men beklagade det. I svensk sentida kultur har dessa marxistiskt – kommunistiska uppfattningar kommit att gälla som en slags osynlig allmän uppfattning, som visserligen kan kritiseras offentligt men som har för starkt stöd i beslutsorganens ledarskikt för att kunna få genomslag eller beaktas politiskt. Vi sitter, vare sig vi vill det eller inte, fast i radikalfeminismen.

Gräsrotsnivån är bred och djup men saknar egentligen representation i de högre beslutsorganen. Besluten har stöd i en minoritet som bedömer sig representera en majoritet – som ofta ”inte förstår sitt eget bästa”.

Bekvämlighetsfeminismen – om man kan kalla den så – skiljer sig från radikalfeminismen på så sätt att den förra är pragmatisk och den andra ideologisk. Den förra bejakar moderskapet den andra tolererar det. Karl Marx är radikalfeminismens källa. Ur den har historiska kvinnor öst för att i princip göra den kvinnliga sexualiteten till kvinnans eget maktområde i vilket barnbegränsningen är den grundläggande rättigheten.

Radikalfeminismen har sin egen historia med många ikoniska namn, som Margaret Sanger (1879-1966), Mary Stopes (1880-1958), Elise Ottesen-Jensen (1886-1973), Simone de Beauvoir (1908-1986) och med ett större manligt namn, Wilhelm Reich (1897-1957), som om möjligt var mer sexuellt radikal än de kvinnliga banbrytarna. Elise Ottesen-Jensen var 17:e barnet i en norsk familj. Hon gifte sig med den svenske anarkisten och syndikalisten Albert Jensen med vilken hon fick ett barn. Sanger och Stopes var väl utbildade på olika områden och behärskade konsten att propagera ett för sin tid kontroversiellt och tabubelagt område, sex, äktenskap och familj. Den internationella abortförespråkande organisationen *Planned Parenthood* skapades av dem och fick sin motsvarighet i Sverige genom RFSU (Riksförbundet för sexuell upplysning, grundat av Ottesen-Jensen 1933).

Både Sanger och Stopes har fått sitt rykte naggat i kanten då senare forskning kunnat visa att de hade rashygieniska syften utöver feminismen som radikal samhällsrörelse. Rashygienismen är en total omöjlighet i Sverige eftersom den återfinns i den tyska nazismen från mellankrigstiden och till och med efter kriget. Som en följd av denna historiska skam är alla tankar på selektiva aborter på grund av kön uteslutna.

Att radikalfeminismen finns företrädd inom FN och WHO kan till exempel utläsas av dessa stora internationella institutioners livliga godkännande av de utökade abortlagarna i Argentina genom ett nyligen fattat riksdagsbeslut med knapp majoritet. Frågan är om Argentina får en dominoeffekt

i Latinamerika. Katolska kyrkan varnar för vad som ska hända med respekten för människolivet från konceptionen och Brasiliens president Bolsonaro har sagt att en motsvarande lagändring aldrig kommer att äga rum under hans tid som president. Var världen skall hamna till slut i abortfrågan är omöjligt att sia om. Men förändringar är på gång. Donald Trump har talat till försvar för livet och sagt nej till finansiering av amerikanska åtagande i Afrika för vad som kallas "sexuell hälsa". Så tydligt har ingen amerikansk president uttalat sig sedan p-piller och abort har blivit universellt praktiserade.

Det kan utläsas i EU:s fördömande av den polska författningsdomstolens nyligen fattade utslag att abort av genetiskt skadade foster förbjuds eftersom det alltid skyddas av polsk grundlag och därför inte kan hotas av en förändrad abortlag.

Radikalfeminismens genomslag i Sverige kan utläsas i beskrivningen av abort som en vårdfråga, inte som en etisk fråga. Utvecklingen av abortförfarandet i praktiken mot den medicinska aborten som kan genomföras hemma ses av vissa yngre opinionsbildare som positivt i två avseenden, dels avlastningen inom vården och dels genom minskandet av aborternas "stigmatiserande" effekter på kvinnorna, och i omgivningens inställning när det gäller sena aborter.

Problemet med kvinnans möjlighet till de enklare hemaborterna med hjälp av piller är tvåfaldigt. För vissa kvinnor i vissa omständigheter kan det vara allvarligt och kräva omedelbar läkarvård. För de andra blir barn en

rättighet kvinnan tar sig och hennes val av graviditet minskar synen på varje livs värdighet.

Livet är aldrig något människan kan tillverka eller köpa. Det är gåva. Gåvan ger glädje, den köpta produkten ger konsumentlycka. De unga kvinnor som förespråkar medicinsk abort i hemmet skulle inte entydigt tala som livets mödrar. Hanterar de i framtiden aborterna själva hemma är de också mödrar som tar liv. För vilka män skulle de bli livsledsagare? Hur självklart skulle deras barn bejaka sexualiteten på bekostnad av fruktsamheten?

Moderskapet är den viktigaste livsbejakande händelsen i alla samhällen och kulturer. Det är – som vi kristna och katoliker menar – ett gudomligt uppdrag. Det är värt all mänsklig uppmärksamhet som grund. Det kan inte vara en bekvämlighetsfråga!